

'Sărbătoare Fericită a Literei și a Cuvântului Scris'

Автор(и): Растителна защита
Дата: 24.05.2021 Брой: 5/2021

Într-una dintre cele mai frumoase sărbători – 24 Mai, Ziua Sfinților Frați Chiril și Metodiu, a scrisului, a cuvântului și a limbii, ne vom întoarce în acele vremuri îndepărtate când știința agricolă bulgară își făcea apariția pe hârtie.

După cum consemnează Fondul Bibliotecii Centrale Agricole, primul ziar periodic pe teme agricole este „Stupan” – un ziar agricol și economic. Acesta a început să fie publicat în anul îndepărtat 1874 la Vidin de către Dimo Hranov care, după ce și-a întrerupt cariera didactică la Razgrad, și-a continuat studiile la școala agricolă din Křiževci, Regatul Croației și Slavoniei. Ulterior, împreună cu Mihalaki Gheorghiev, a urmat studii superioare la Academia de Agricultură din orașul Tabor, Boemia Austro-Ungară. Primul număr al ziarului a apărut cu subtitlul „Ziar Agricol și Economic” la 1 ianuarie 1874. Inițial, ziarul agricol a fost publicat în Bulgaria, iar din iunie 1875 la

Ruse și București (în tipografia lui Liuben Karavelov, în care Dimo Hranov a fost asociat) până în 1876, când a încetat să apară din cauza evenimentelor revoluționare care au avut loc în Bulgaria.

La 1 iunie 1874, în numărul 6, în articolul „Școlile publice în raport cu agricultura” autorul dă sfaturi valoroase pentru dezvoltarea învățământului agricol, deoarece „școlile sunt unul dintre principalele mijloace prin care o națiune poate progresa nu numai spiritual și intelectual, ci și material; de aceea, nici noi, fără ele (școlile), nu putem atinge pe deplin scopul dorit și din punct de vedere agricol și economic”.

Conținutul publicației este împlinit cu subiecte agricole relevante pentru vremea sa: agricultură, zootehnie, sericultură, apicultură, „asociație”, „economie casnică” și, în general, „gospodărire”. Până la încetarea apariției, ziarul a menținut această politică editorială și a publicat articole legate de dezvoltarea agriculturii, știri economice, precum și recenzii de cărți.

Printre colaboratorii activi s-au numărat Ștefan Bobcev, Mihalaki Gheorghiev, Krastio Mirski, Todor Stancev, Nikola Suknarov, Spas Tumparov și alții. Datorită conținutului său util, „Stupan” a fost distribuit prin abonament nu numai la Vidin, ci și în alte așezări din țară.

În mai 2006, breasla jurnalistică din Vidin, pe inițiativa ziarului „Nie”, a ridicat un monument primilor ziaristi ai orașului în fața Stambol Kapia.

O mare parte a materialelor didactice care au sprijinit primii profesori și studenți ai științelor agricole din țara noastră au fost scrise și publicate de tatăl și fiul Stribrny.

Vaclav Stribrny a fost un botanist, profesor și grădinar ceho-bulgar, care este considerat fondatorul pomiculturii, legumiculturii, apiculturii și arhitecturii peisagere în Bulgaria de Sud. El a fost primul care a introdus cultivarea căpșunilor și a sparanghelului în Bulgaria. Născut în ținuturile cehe și având o vastă experiență agricolă dobândită în parcurile și grădinile istorice ale contelui Kinsky, în 1883 a fost invitat ca profesor la Școala Agricolă din Sadovo, unde a lucrat timp de 37 de ani. A înființat o grădină școlară de soiuri și parcul din jurul școlii.

El a reușit să creeze colecții mari de erbarii cu diverse specii de plante; din păcate, o parte dintre ele au fost distruse în timpul bombardamentului Sofiei

din cel de-al Doilea Război Mondial, iar cele care au supraviețuit sunt păstrate la Institutul Botanic al Universității Carol din Praga, la Institutul de Cercetare a Biodiversității și Ecosistemelor al Academiei Bulgare de Științe, la Catedra de Botanică a Facultății de Biologie a Universității din Sofia și la Universitatea Agricolă din Plovdiv.

„Legumicultură – Pomicultură” este manualul folosit de Vaclav Stribny – profesor și grădinar la Școala Agricolă Practică de Stat din satul Sadovo lângă orașul Plovdiv. Anul este 1888, iar ediția este realizată de zincografia școlii, frumos ilustrată.

El a scris peste 25 de manuale de pomicultură, legumicultură, floricultură și ghiduri practice. Este autorul a aproximativ 50 de articole pe diverse probleme agricole, publicate în principal în revista „Sadovo” și ziarul „Oralo”.

Fiul său, Venceslav Stribny, și-a continuat opera, dar s-a dedicat unei alte regiuni a țării – Pleven. În 1910 a fost numit profesor la Școala Agricolă din „Образцов Цифлиц” lângă Ruse. Ulterior, a fost succesiv profesor la Școala de Viticultură și Oenologie din Pleven (1911) și profesor la Sadovo (1914). În 1916 s-a întors încă o dată la Pleven și a rămas să lucreze acolo timp de 36 de ani, până în 1948. A condus Muzeul de Vânătoare și Istorie Naturală din

oraș după 1924 și a fost membru al comitetului de redacție al revistei „Lozarski pregled” (Revista Viticolă), publicată la Pleven în perioada 1930 – 1937.

Este autorul unor manuale și ghiduri de floricultură, legumicultură și pomicultură.

Una dintre monografiile sale cunoscute este „Ghid de Pomicultură” (1921), precum și alte lucrări dedicate florei și faunei din Pleven și împrejurimi.

El a adus o contribuție majoră la înființarea parcurilor și serelor din școlile agricole unde a predat. A reușit să sistematizeze peste 150 de specii aparținând la 40 de familii botanice.

